

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 23.

Tredie Sæssion.

26de Møde.

Mandagen den 17de November.

(Fortf.)

Finansministeren (fortsat): I § 22 er Gouverneurens Myndighed med Hensyn til Colonialraadet fremsat. Det vil deraf sees, at han kan udsætte Raadets Møder paa bestemt Tid, og i fornødent Fald aldeles opløse Raadet. Det behøver formeentlig ikke nogen videre Motivering, at det i saa langt fraliggende Besiddelser er nødvendigt, at Gouverneuren maa have en saadan Myndighed med Hensyn til Colonialraadet. — Det er ikke nævnt, hvor Colonialraadets Samlingssted skal være; ordentligvis maa det antages at blive, hvor Regjeringens Sæde er, nemlig i Christianssted paa St. Croix, men jeg har troet det muligt, at der kunde indtræde Omstændigheder, der gjorde det hensigtsmæssigt, at der ikke udtaltes nogen udtryffelig Bestemmelse derom. Skulde der udtales Noget, vilde det være nødvendigt at gøre det paa lignende Maade som i Grundloven, nemlig at Colonialregjeringens Sæde vel skulde tillige være Colonialraadets, men at Gouverneuren derhos gaves Myndighed til, under overordentlige Omstændigheder, at forlægge Forsamlingen til et andet Sted. Men dette følger ligefrem af Coloniallovens Tausked, og derfor har jeg ikke troet det nødvendigt, i en Lov som Colonialloven, udtryffeligt at optage en saadan Bestemmelse, som derimod var aldeles passende i Grundloven. — Der vil i § 25 findes en Bestemmelse, som ikke staaer i umiddelbar Forbindelse med Coloniallovens øvrige Gjensind, idet den i Almindelighed kun angaaer Moderlandets og Coloniernes indbyrdes Forhold med Hensyn til Lovgivningsværket. I § 25 er derimod udtryffeligt omtalt, hvorledes der skal forholdes med Dpløb, og der er ligeledes

bestemt udtalt, hvilken Myndighed Regjeringen maa ønske Gouverneuren tillagt under overordentlige Omstændigheder, nemlig at han i Nødstilfælde skal have Ret til paa sit Ansvar at erklære Derne ganske eller tildeels i Belejringstilstand og at udøve uindskrænket Myndighed. Jeg skal dertil bemærke, at dette ikke er noget Nyt; Gouverneuren maa allerede antages, ifølge sin Instruction fra ældre Tider, at have en saadan Myndighed, og kan derfor heller ikke, i mine Tanker, betages den. Vi have Erfaringen fra 1848 for os, hvor en saadan Myndighed ikke alene blev anvendt i den Forstand, at Derne bleve erklærede i Krigstilstand, men der er ligefrem holdt Standreiter, og med Sanction af Gouverneuren ere Mennesker blevne skudte; dette har endog været Tilfældet, selv efterat Emancipationen har fundet Sted, og deri har man altsaa det bedste faktiske Beviis for, at en saadan Myndighed baade maa ansees nødvendig og at være begrundet i de ældre Forhold. Regjeringen har imidlertid troet, at det var paa sit Sted i denne Lov udtryffeligt at omtale en Myndighed af et saa betydeligt Omfang og Bessaffenhed som den nærværende, og man har navnlig troet, at det var passende, naar man ønskede udtryffeligt at fastsætte som Regel, at den væbnede Magt skal, naar den ikke angribes, ved Dpløb 3 Gange i Kongens og Lovens Navn opfordre Mængden til at adfilles, inden den indskrider. Naar en saadan Bestemmelse, som Regjeringen maatte ansee det for ønskelig at udtale, blev givet, maatte det ansees dobbelt nødvendigt, for ikke at give Anledning til Misforstaaelse, ved Siden af at udtale, at i Nødstilfælde kan Gouverneuren paa eget Ansvar tiltage sig og udøve uindskrænket Myndighed. Der er med velberaad Gu anført „uindskrænket Myndighed“ i dette Lovforslag, hvilket er noget afvigende fra, hvad der stod i